

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVISI-KOMANDÖR

Nr. 35

JUUNI 1932

4. AASTAKÄIK

Rootsi staabiorkester

külastab Päästearmeed Eestis.

Tartus, 21. juunil,
Tallinnas, 22. ja 23. juunil.

— Uaadake kuulutusi viimasel leheküljel! —

SÕJA-
Pääste-HÜÜD
armee

kuukiri Eestis.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
101 Queen Victoria Street.Diviisi Pääkorter, Riiga, Valde-
mara teja 33, 9.Diviisi komandõri
külastamised.Juuni 23.—27. Tallinnas,
juhatab Eesti kongressi.

JUHAATAJA MÄRKMEID.

Ma ootan põnevusega oma külas-
käiku Eestisse aastakongressile, ja
loodan, et koosolekud on täidetud
õnnistustega ja valmistusega. Rootsi
orkestri külasõit on juhus, mida
meie kõik ootame. Nad algavad oma
koosolekutega Riias, siis nad on Jel-
gavas, Tartus ja viimane suur pidu
on Tallinnas. Ma olen kindel, iga
sõdur ja sõber püüab teha oma pari-
mat, et kuida orkestrit, kui see on
meie ligiduses.

Kongressi-koosolekud järgnevad
kohe orkestri külasõitule, ja nii
koogu nõudal peetakse koosolekuid.
Püüke teha võimalikuks võtta osa
igast koosolekust.

Jumal õnnistab meie jõupingutust
hingede pärast, ja ma loodan, et
kongress läbi saavutame edu igas
suunas. Paluge, et Jumal ise aitaks
oma kuningriigi levitamist ja aitaks
kaasa oma jõudu mõda.

Jumal on õnnistanud rikkalikult
Päästearmee tööd vabas õhus mõ-
ndunud kuul, ja igal koosolekul on
vibinud sajadest kuulajad, kes on
võtnud tähelepanelikult vastu sõnu-
mit Jumala armastusest inimestele.

Loodame, et suve jooksul külasta-
takse ohvitseride poolt 16 väikeselt
linna, alevit ja makohta, kus peeta-
takse koosolekuid ning kuulutatakse
armuõpetust Jeesusest Kristusest.
Sarnased külasõidud valmistavad
meie auulist võimalust, ning ma pa-
nen igale sõdurile ja nekrutite sõda-
mele, et teie aitaksite oma ohvitseri
nende ettevõttes, viies rõõmõnnumit
alveteisse ja külladesse. Jeesus Kris-
tus ütles: „Minge kõige maailma ja
kuulutage armuõpetust.“ (Matt.
28:20) Suvekuude jooksul on meil
auulist võimalust — tehke kõike
võimaliku Kristuse kuningriigi
häaks.

Ma palun, et Jumal oleks teile eri-
liselt ligi, hoiaks teid oma väes ja
annaks teile võitu teie oma „mina“
ja patu üle.

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜD'u“.KAS JUMAL JUHATAB
MEID, KIKKAGI VEEL?

Pr. staabikapten Robert Simpson.

MILLIST lugu meie elame, mis on alati täis tööd! Hommikune varane rutt
tööle; kiire lõunasõök; veel tööd, rutt kojupöole; ja siis natuke puhkust
kodus, millise paiga samuti töoga koormatud naine on teinud mugavaks.

Kui soovitate vahvale hääd ja antakse neile nõu enam mõlemiseks
ning oma meele arendamiseks, siis sagi tunneme endid olema kaitsitud sel-
lega, et meil ei ole mingisugust vaba aega.

Kui auuline on siiski, et hingel, kes ühendatud Jumalaga, ei ole mingi-
sugusi raskusi oma mõtete koonandamiseks kõrgematele asjadele, ainelised asjad
on selles suhtes hästi ühendatud võimalikkudega.

Ma usun, siin peitub kristlase, töötava mehe või naise elu edu saladus—
nimelt inimlikkuse ja jumalikkuse ühendamiseks. Kristlase elu tõsist krist-
likkust võib mõtta selle järele, kui suurel määral on ta usk seotud ta iga-
päise tööga. Määrus — „Mida teeks Jeesus“ ei ole mitte alati kõige kasu-
vam meie ära, samuti ei ole selle vastuse järele tegemine kõige kergem ega
mõnusam. Siiski see on õige juhataja ja on väärt, et selle järele elatakse.
Kui meie igatsem ole juhatatud Jumalast, siis meie ei või hoida emale
ennast, ilma et mõtleksime oma kohustusele. Jumal ise tahab võtta aset in-
imeste südames, nagu vanal ajal, teha neid tundeliseks Tema kutsel ja so-
ovidele. Sarnased juhutamised Jumalast tulevad vahest ilma, et oleksime pal-
nud selle aja pärast, ja väga mitmesugusel kujul.

Kui olin veel väike tüdruk, mäletan hästi, kuidas mu vanemad jutusta-
sid Armeed alguspäevade raskustest — noortel ohvitseridel oli sageli väga
raske muretseda enesele palka ja sööd. Nii tuli puudus ka minu isa ja ema
juure — nad olid sendita ja sõjasta. Ema jutustas, kuidas isa, olles mõned
minutid kahtluis, tahtis rõõmustada iseenast, ja ema istus väikesel orlei
juure ja laulis: „Küll Issand hoolitseb su eest, Ta töötust vaid usn, Küll
Issand hoolitseb su eest.“ Vähe aega päle selle kuulsime koputust uksele.
Keegi lahke proua saatis igasugust tarvilikku toitu ja raha seletusega, et
Jumal annud talle käsu teha nii, sest ohvitserid olevat puuduses. Kindlasti
Jumal juhatab.

Tänapäev elab palju sarnaseid ohvitseri, kes võivad jutustada palve-
vastusist, kui Jumal on saanud täita oma tahtmist sõnakulelikkude tee-
nitajate läbi.

Mu enese elus on palju juhtumisi, millest võiksin rääkida. Kord, kui
olin alles noor salvatsioonist, sõitsin autobussi lael ja möödusin Mile End
Waste'ist, kus William Booth algas oma tööga, ja kohe läbisistad meelt mõt-
tel meie asutaja kohta, ma mäletasin auulist võimalust, mis tal olud siin.
Kui ma imestasin, mis ta ütlesks Londoni muudatus kohta selle ajaloo-
likal, tungis minusse mõte — mida ütleks Kristus maailma kohta tänapäev,
ja mida Ta teeks?

Kohe tuli vastus — „Ta aitaks ja tõstaks kõrgemale langetuid ja pu-
dustkannatavalt ligemale enesele.“ Mu süda ütles mulle: „Sina kui Kristuse
järelikaja, mida sa peaksid tegema?“ Midagi ärarääkimatut tuli mu hinge,
mis sundis, et pidin rääkima tüdrukuna, kes istus mu kõrval. Alguses kõne
temaga oli aras toomis, ilma ilu jne. Siis ütles ta: „Ma lootsin nii väga, et
tele räägitsite minuga, ma olen suures vaimulikus hädas.“ Kui tänuil oli
ma, et jään sõnakulelikuks käsure, mida ei öeldud sõnadega, kuid mis siiski
ei oleks võinud olla selgem, kui seda oleks väljendatud sõnuse.

Ja jällegi ilusal kevadehommikul, pühapäeval, ma olin teel koju poole
pühitsuskoosolekust. Õhk oli nii puhas ja selge, sarnane, kui võib olla ainult
torni ja vhma järel. Midagi pani mind ütlemä oma väikestele pojale: „Poeg,
täna pälelõunat peaksime olema pargis.“ Poeg ei olnud sugugi vaimustatud
sellest, aga ma ei võinud vabaneda sellest mõttest. Ma mõlesin muudatus-
tele, mida võiksin teha, ja õhruuse koosoleku. Ma teadsin, et mõned usta-
vad selliselt peavad igal pühapäeval pargis vabaõhu-koosolekut, aga ainult
nõrk mõte, et võiksin teha midagi Päästearmes, tuleb mu pähe, sest et
olen olnud eemal kauemat aega tegevusest oma puudliku terwise tõttu, ja
tarviduse pärast pidin loobuma vabaõhu-võitusest. Mul oli tugev kiusatus,
võtta seljast oma univorm ja minna vabaõhu-koosoleku kergemas riides,
kuid jällegi midagi vägevamat takistas mind oma mõtte teostatmist. Kui olin
rännanud ringi ja vaatanis rahvakulgu, mu süda hakkas otsima põhjust,
miks ma tulnud, ja siis korraga nägin kauges Armeed lippu; kuid väga
imelik sündmus, ma leidsin, et ainult üks julge Armeed unu ei sääl ja
piüdis hoida liidu üleval. Mõne vabereasamise tõttu mõned ustavad selliselt
ei olnud tulnud. Siin oli vastus mu küsivale sõdalemele, ja peagi muutisime
üks kaheks ja meil oli auuline tund üheskoos võideldes käskäes. Kui lõpetä-
sime, oli meil suur hulk kuulajaid, kes olid väga tähelepanelikud ja tänasid
meid.

Jumal ei juhata mitte ainult võimalikkude asjade pärast, sest ma mä-
letan, mõni aasta tagasi Jumal tarvitas mind kellegi meele elupikendamiseks.
Ma isegi ei teadnud, miks pidin külastama seda meest, aga kui jõudsin ko-
hale, selgus kõik.

Kuid häda! On ka juhuside, mida mäletan, kui ma ei olnud sõnaku-
lelik. Nimelt kui Jumal on näidanud teed ja ma olen viivanud ning olnud
hooletu. Need tulevad mulle nii selgesti meelde; jah veel selgemini kui need,
mil lubasin Jumalat juhtida ennast.

Kui tahame olla edukad ühistõelised Kristusega, siis kristlik elu ja
mõtted peavad olema ühendatud ja tasakaalus meie igapäevase eluga. Nõrk
ja haiglane ihu tunneb raskust täites oma päevast rasket tööd, sest see on
nõrgendatud ihupuuduse läbi. Puudulik Kristuse vaim esitab valesti oma
Õpetajat, sest kuigi meie teame ja kuuleme Tema käske, meil ei ole jõudu
selle täitmiseks. Ainult kui Kristuse vaim on üks meie vaimuga, võime loota,
et võime elada ja mõtelda nagu me peaksime. Meie mõtted võivad olla ohjad,
mille läbi Jumal juhatab meid.

Oled sa võitlev
salvatsioonist?Või oled ainult rüetatud selles uni-
vormis?

SINU univorm on kõige uuema
loike järele ja sinu väljasta-
mine on ilus, ükski sõdur ei või
olla väliseelt korralikum kui sina —
aga kas see on ainult väline või oled
sa ehitud ka vaimulikkude riitega ja
võitled sa ristisõjas? Päästesõdurid,
meil on tõsine vastustus! Igaüks meie
seast on kutsutud jälgima meie Juhti
samm-sammult. Kas meie kaotame?
Iialgi! Me võidame Tema jõus!
Kuidas meie võime võidelda hääd
võitlustest?

Elades püha elu. Pühitus on praegu
võit võit Päästearmee õpetus! Seda
nõutakse kindlasti Jumala sõnas. —
„Pühitus, millela tükki ei või lssand-
datud näha.“ Kas sa omad seda? Kas
sa tunnistad Püha Vaimu ligiolust
sinu elus? Kui ei, siis su rüetlus-
puudub tähtsaim osa. Võit muutub
kaotuseks, kui sa ei olverda ennast
täielikult Issandale ja ei palu, et Pü-
ha Vaim elaks ja töötaks sinus. Har-
juta Jumala ligioli oma elus!

Kandes risti. Kui Armeed peab õit-
sema ja edenema vaimulikus mõttes,
kui ta sõdurid on tugevad ja vahvad,
siis see võib sündida ainult „risti
juures“. Keegi surev uskult ütles:
„Rist on kuigetõmme“ ja see peab
olema nii alalise!

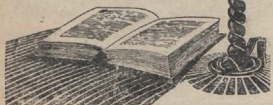
Tundes koormat hinge pärast.
Kui palju hoolitset sa oma sugulas-
te, naabrite ja linnaelanikkude hinge-
eest? Kas sa palud nendest eest tõsi-
selt ja oodates vastust oma palvete?
Kas sa tunned rõõmu sellest, kui võid
jagada nende kurbust, kanda nende
risti, päästa hinge põrgust? Otsi enese
kaastundumust surevate hingede
vastu võitva Kristuse juures.

Võttes enesele vastutusi sõjas.
Võib-olla sinu ohvitser on palunud
sind võtta oma juhutuse alla grupi
lapsi, müüa „Sõjahüüde“ kõrtsides,
külastada kodusid, võtta enesele tea-
tud kohustusi korpuses, ja sa ei ole
olnud tahtlik tegema seda; ja ei ta-
ha olla „seotud kinni“ mõne asja kõr-
vad. Sa tahad parant oma „vaba“. Ar-
vad sa, et see on Õpetaja vaim? Kas
meie võime valida oma „õigusi“? Ma
teenistuses?

Olles terve südamega võitluses.
Poole südamega kaasasolemine on
nagu külm tuul — ta külmteib lah-
ke meeliga ja impulsiivsed soojas
südamega inimisi; ta teeb, et õied
närtivad ja ei saa oodatavat vilja.
Tervestdamlik kaasavõitlamine aga
soojendab teisi, rõõmustab neid, kes
kurvad südamest, ja tähendab tava-
riigi edasiminekut. Üks naeratus, si-
damilik käpigistus, üks julgustusõ-
na või kaestunne — ükski neist ei
näi olevat suur tegu, aga siiski see
tähendab nii palju hingede päästmise
töös, koormate kergendamises ja tõu-
keandimes õiges sihis. Kui sina
oled täis valmistust, siis sa kannad
ka oma nõrgemaid sellitsiis. Pääste-
armee on tervik, ja püüdes olla hää
võitleja, aga mitte ainult nimepidi sõ-
dur, kes mängib oma osa, püüdeme
olla tõssised ühistõelised Püha Vaimu-
ga, ja siis Jumala õnnistused käi-
vad kaasas iga teie tegevusega.

Üks päästmise esimesi
viljasid on põlev soov, se-
da kuulutada teistele, kur-
stikku minevaile hinge-
dele, ja et omada suurt
eesõigust, tohtida laiali
laotada Jumala riiki, meie
mitte ainult tahame, vaid
oleme ka õnnelikud, kõr-
vale lükata meid endid ja
elada teistele.

PIIBLI NURK

Mida sa muretsed?

„Ja ingel ütles tema vastu: ...Pane oma knub selga ja käi minu järel.“

Ap. teg. 12:5.

TULEB aeg, mil surmaingel astub meie igaihe juure ja ütleb: „pane oma knub selga ja käi minu järel“, ja ükskõik, kas me tahame või mitte, meid võetakse ühes tema vankega ja hobusega kõigevägema kohutliku ette.

Mõned meie seast panevad oma timber kõrge usutunnistuse sidurideid; mõned lähevad uhkes kõlbluse rühtes; mõned lähevad eneseõiguse sametridides, ja võib-olla vaatavad põlgusega vaese väljajehitud joodiku kaltsusrüüe, kui nad kõik ootavad värvava taga.

Siin läheb keegi mees kuldriides, aga kui te vaatate ligemalt neid, leiate, et need on ömmeldud ühte ebaaususe niidiga, mis kastetud kaasimistest higi, vere ja pisaratega; siin on keegi naine, kellel on enese ümber roojuse ja häbi hilibud; siin tuleb keegi mees, kes katsub katta oma kõlblusetuse ja pettuse riideid usutunnistuse lühikese küega, ja nii üksteise järele nad jälkivad surmaingelt sellest elust igavikku.

Ja mida nad leiavad, fõndes suure igavese kohtulärrje ette?

Ma arvan, et võin näha neid kõikii — neid siidis ja sametis, neid roojasatut ja räbalate riietega, ja vaata! kui nad näevad Teda, „kes istub kõigevägema paremal käel“, nad koo-

KODU

saab paremaks kõhaks, kui anname suurema koha PEREKONDLIKULE PALVELE.

tavad oma uhkuse, oma eneseõiguse ja kõlbluse, sest niidid saab avalikuks, mis nad on tõesti — nad on närides ja häbis oma kahetsemata patude pärast. Nende pitsid, nende siid, nende riided kõik kaovad, ja nende patud, häbi ja pettus, nende himu ja enesearmastus saab avalikuks igavikuks — nad seisavad alasti kõigevägema kohtulärrje ees.

Soovid sina olla üks nende seas? Või võid sa öelda nagu Jesaja: „Tä on mind ehitnud õnnistuse riietega, ja õiguse küega mind katnud.“ (Jes. 61:10).

Mitte midagi muud kui veri, igavese seaduse veri, peab vastu jumaliku õiguse läbikatsumisel, sellepärast valmistama ennast, nii et võiksid seista hulga seas, „kes on oma pikad riided ära pesnud, ja oma pikad riided valgeks teinud Talle veres.“ (Ilmutuse 7:14).

EMADELE JA KODULE.

Kodune kooskõla.

ÜKSKI kodu ei ole tõsine kodu, kui see ei ole koht, mida igatsetakse kõige enam ja kus on kõige rahulikum koht, ükskõik kas see on siis ainult üks tuba või mitu.“ Samad tingimused on maksivad niihästi väikestes onides kui suurtes majades.

Kuid õnnetuselks kodud ise ei muutu sarnaseks paigaks. Aga mis siis on tarvilik, et kodu muutuks sarnaseks paigaks, et mõtted oleksid sellel isegi kaugeal maailma otsas, ja isa ruttaks, päale töötundide, sinna rõõmsa naeratusega?

„Teil on niisugune auline kodu.“ ütles keegi naine teisele. „Kõik on nii kooskõlas, isegi teie puudulikud riided.“

Sarnane kiitus hoiab eemale suure osa naiste silmade eest varrejalgu ja murejooni ja tasub ära kõik töö ja hoolitsemise koduletoimetusi. Ja tõesti, kodud ei olnud kunagi nii ilusad kui nüüd.

Aga kas maitsekas sisseseade räägib meile kõik kodusest kooskõlast? Ja kümme-tuhat ilusasti ehitatud kodu vastavad meile kooris: „Ei!

Kui sellega ei ole ühendatud

mõistlik, kaastundlik arusaamine, armastuseookean, rikkalik inimlik armastus, kompeparasus — siis ükski chitusmeister või peenetududega isik ei või aidata. Kindlasti siin on koduse kooskõla saladus.

Ilusasti värvitud seinad, hästi korraldatud mööbel ja hoolikalt valitud pildid kaotavad oma väärtuse, kui ei ole vaikist kohta, kus keegi ei sega isa ajalehte lugemast mugava valguse juures.

Hää söögilaud ja korraliku sisseseadega köök ei tähenda midagi, kui süält ei saa kord kord päevas tervislikku toitu.

Parem on ühetoaline elukoht, kus lapsed võivad mängida segamatult, kui moodne lastetuba, kus lastega tõeldakse iga kord, kui misugisuguse mänguasi pole õigel kohal või kui lapsejalg on jätnud jälgi poleeritud põrandale.

Püüdke teha mugavaks kodu, milles valitseb armastuse õhkond ning rahuldustunne, ja siis sa ei pea imestama nii sageli, miks nooremad lapsed tahavad meeldi olla sinu naabrite kodus ja mängida nende lastega või miks täiskasvanud pojad ja tütreid otsivad endile lõbu kuskil mujal.

Soojade vannide abi.

Soojad vannid on suureks kasutusse neile, kes kannatavad närvi-rikket. See vann päiale püevast vaimlist tööd aitab kaasa häle unele öösel, aga alati on hää ennem kasta pääd või kõige vähemalt otsaesist külma veega. Pääle tõstis õhulist jõupingutust, nagu kõndimine, jalgrattaga sõitmine jne., on hää minna sooja vann enne magamist, see mõjub, et lihased ei ole pingul, ja teeb, et liikmed ei oleks järgmisel päeval kanged.

Juure- ja puuvilja keetmine.

Ühes artiklis Dr. Sandford Morgan käsitleb kolme võiga, mida pereomad teevad juure- ja puuviljadest. Esiteks üliheita keetmine (või jällegi liig pikaldane keetmine) ja teiseks, keedusooda taritamine roheliste taimede võrvi alahoidmiseks.

Kolmas võiga on liig palju veetarvitamine. Keetmisega muutuvad mineraalsoolad ekstraktiks, ja see on võib-olla kõige väärtuslikum osa juureviljas, ning päiale keetmist valatakse ühes veega ära. Sellepärast peaks tarvitama teid nii vähe kui võimalik.

Spinatit ei vaja üldse vett (lehtedes peabki vett hõllalt); porgandid jne. peaks keetma just vees, mis katab neid, ja kui tarvis, agajalt võib lisada vett. Vesi, mis jääb järele, kui juurevili on keedetud, sisaldab soolaid ning seda peaks tarvitama kui piireed või, lisades jahu ja päima, sellest võib valmistada lastet.

Neljas võiga, mida arst nimetab, on liig vähene juurevilja söömine toorel kujul. Lihised taimed on isearas väärtuslikud, ja meie lapsed ei peaks olema ainult salatid, tomadid ja sellerid, vaid ka toored juureviljad õigeks kasutatud salatina — nagu peeneks lõigatud kapsad, riivitud porgandid jne.

Viies mõned määrused, mida arst nimetas, oleksid järgmised: Kartuleid peaks keetma nii palju, kui võimalik koorimata. Igatahes, neid ei peaks koorima juba varakult ja jätma lõigema vette, sest viisil nad kaotavad osa oma soolast ja väärtusest.

Kapsast võib taritada valmistatuna aurutamise teel. Kapsast võib asetada tervelt seisvale tavalise või mõnede maude toote katlas, milles on umbes 4 cm. keevavett (muidugi peab lisama veidi agajalt) või kapsas võib lõigata tükkideks lehtede kaupa ja aurutatult ühes õõs.

Lisage pipart, soola ja võid, ning võige lauale.

Sidrunijust.

2 sidruni mahl, 1 sidruni koor, 2 muna, 100 grammi võid, 300 grammi suhkrut. Hõõruge muna vahule, lisage riivitud sidrunikoort ja sidrunimahla, siis võid ja suhkrut, pange katlasse ning keetke väiksel tulel, kuni segu muutub paksuks. Tarritada küpsistel ja võileival.

Varjavad tiivad.

PLATI on olemas suurhinnades neid, kes peavad üksinda vaatama vastu oma kaarmetele ja suurtele raskustele. Aga õnnetuselaine, mis veerib üle kogu maailma tänapäev, toob kaasa raskusi ja muresid ka neile, kes kunagi pole tundnud seda ennem. Igas seltsis on tüdrukuid ja noori naisi, kes kannavad väikeselt suuri muresid, mis rõhub neid alla.

On kahju igaihe pärast, kes kannatab, aga see on tõesti päris hirmus, kui juba noored peavad vaatama vastu elule longus-päega ja raske sidamega, sest noortest olemeb meid tulevik. On tuhandeid noori tütarlapsi, kes peavad lakkama koolist, sest ei ole küllalt raha kõhvide väljumisele tasumiseks. Vihasidamega ja vähenudatuid piidamisega algavad nad hoopis uue tüüpi, mis oli vastand nende kavatsustele, sellepärast et nad ei võinud saada küllalt hõrdist.

Meie kuuleme mitmes kahetsusväärsest loost, kuidas noored neid, kes väjastid hambaarsti ravitsust, ei võinud lubada seda enesele, ja nii kaotasid oma tundeid hõlbed ja nende elu muutus õnnetuks selle läbi. Neile ja kõigile noortele tütarlastele, kellel on suured raskused ühendatud oma tööga, meie tahaksime tuua teile isovälkliku lootusõnnituse ja tuletada teile meele, et nii kaua kui Jumal on taevast, ei või tulla mingit tõsist häda.

Kas kõik nüüd pimevana? Aga ei ole kedagi, keda sa võiksid usaldada, ei kedagi, kes pakaks sulle aitava kive või lahke kaastundlikku sõna? Oled sa juba päris kokku vajunud oma koorima alla? Ära heida veel lootust, sest ükski pimedus ega vari ei või muuta tõelust, et sa oled ikkagi veel Jumala laps, ja Tema kui ta isa tahab nii väga aidata sind. Kui sul ei ole kedagi, kellele võid usaldada oma raskusi, siis räägi neist Jeesusele, kes oli alati nii kaastundlik ja mõistlik, tegutsedes kurbadega ja õnnetute, kui Ta viibis maailmas. Kui sind rõhub patukoorim, mis on üldse suurim kõigist koorimist, siis too see Jeesuse juure, ja sa elad läbi imelise muudatuse, kui rahu ja vabaduse kõigest murest saad sulle osaks, ja sarnane vabadus tuleb ainult siis, kui oled vabastatud kõigest süüst.

Kui sarnased rasked mõtted tulevad sulle, siis mõtle laulja sõnadele, kes ütles: „OMA TIIVA SULGEDEGA KATAB TA SIND, JA TEMA TIBADE ALLA VÕID SA KIPPUDA; TEMA TÕDE ON KILP JA SÕJARIIST.“ Usalda Tema varjatud jõudu ja Tema on sulle kibiks, et sulle ei juhtu midagi halba.

Nüüd nad nimetavad mind vennaks.

KUSKIL linnas ei olnud kedagi nii hirmsa välimusega inimest, kui Jaan Durston — must, räbalais riietatud, toores — ükski teine linnas ei olnud nii madalal astmel, et ta oleks soovinnud olla temaga sõpruses.

Agas midagi ei suutnud takistada, et ta ei oleks tulnud iga päev linna kesktänavaile, välja arvatud, kui ta oli lukustatud arestimajja kohaliku politsei poolt, ja midagi ei suutnud hoida teda tagasi, et ta ei oleks seisnud sääl ja kerjanud „mõne sendi kohvi joomiseks“. See vana kerjus! Igaküls linnas teadis, et tema „tass kohvi“ oli kallim kui harilikult. Ükski ei hoolinud temast, ka tema isegi.

Agas ühel päeval juhtus midagi, mis tõi muudatuse tema elu. Keegi tüdruk Päästearmeest, kes oli oma teel tegemas kristlikke ülesandeid, nägi musta kerjust, kes sirutas välja oma käe. Agas salvatsioonist sai valesti aru, võttis kinni ta käest ja ütles lahkesti: „Jumal õnnistagu sind, vend.“

„See üllatas mind väga,“ jutustas ta hiljem, „et sarnane õrn tütarlaps võttis kinni mu mustast käest ja ütles mulle, hirmsale mehele — „vend“.

Ma ütlesin talle: „Preili, teie eksite, ma ei ole teie sugulane, ma ei ole teie vend.“

„Oh ja, teie olete“, vastas ta, „teie olete vend Kristuses. Teie kuulute samasse perekonda, kuhu minagi. Kas teil ei ole natuke häbi selle üle, et teie ei ela nii, nagu teie kohus oleks?“

„Kindlasti mul on,“ vastasin ma, „aga vaadake, ma ei teadnud, et ma kuulun kuskile perekonda. Ma mõtlesin vaid, et olen vana joodik, kes ei kuulu kellelegi.“

Ja kas teie võite uskuda, ta tegi, et ma langesin siis sääl oma põlvedele, just päätänava kõnniteel, ja tema palus minu eest. Suur hulk rahvast kogus mu ümber ja naeris, aga ma vaatasin just üles ja see tegi, et nad vaiksivad.

Ma pidin võtma oma mütsi pääst, nagu Jumal oleks olnud Ise sääl ühes meiega: teised inimesed tegid just samuti. Ma olen kindel, kuid ma ei tea, kuidas see juhtus, et kui see väike tüdruk palus, minusse tärkas sarnane tunne, et mul on olemas keegi sõber, ja et ma olen tõesti tema vend.

Ma tõusin üles oma põlvedelt, kui ta oli lõpetanud palumise, ja ütlesin talle nii hästi kui võisin: „Tänan teid, preili, see on teinud mulle hääd.“ Ja kas teie teate, pääle selle ma kunagi pole enam joonud ühtki joovastavat jooki. Ma olen nüüd puhas, tunda, ja ma olen praegu „vend“ Päästearmees. Ma olen üks perekonna liige Kristuse perekonnas.“

KUIDAS KINDRAL BRAMWELL BOOTH KÕNELES

SUUREST VABADUSEST,

mis tuleb vaid tõetundmise läbi.

MILLISE auaise tunnistuse andis Jeesus Kristus: „Teie peate tundma tõe, ja tõe peab teid vabaks tegema.“

Mulle näib, et see on üks tähtsamaid õpetusi, mida Issand tahtis õpetada inimestele, ja see oli sel põhjusel, et Ta juhtis neid tõe — et Ta pööras ära nende silmad paljuist asjust, mida ilmutanud neile tõe, tõe eelsele.

Lugesid midagi Georg Fox'i, esimese kvaakeri üle, leidsin ühes tema kirjadest järgmised sõnad:

Milliseid kiusatusi, korratusi ja segadusi valgus ka ei avastaks, ärge vaadake neile: vaid vaadake valgusele, mis avastab neid, ja sama valguse abil võite neid ära tunda ja saavutada jõudu, et seista nende vastu.

„Nüüd“, küsis kindral võidurõõmsa häälega, „kas pole see sama mõte, mis oli Jeesusel Kristusel? „Tõde peab teid vabaks tegema!“

TÕDE TEIE ENESE ÜLE.

Kui teie olete alles päästmata, on lihtne, paljas tõe, et olete patune. Tõde teie patuse südame suhtes on see — ta on Jumal ja häduse vastu. Esimene suur tõe, mida peame tunnistama, on see: inimese suurim vaenlane on tema kuri süda, millest ta ei vabane enne kui näeb ja tunnistab seda. Esimene samm süüta vabanemiseks on tunnistada süüd. Esimene samm teel vabanemiseks orjusest on tunnistada, et olemas aheldatud.

TÕDE PÄÄSTMISE ÜLE.

Kui ori ei tea midagi päästmise teest, ei saa ta ilalgi vabaks. Selles seisab Päästearmeede elu ja tegevuse üks tähtsamaid põhjusi — et meile püüame näidata inimestele tõe, mis neid vabaks teeb. Ükski vaene ori, kes ei vaata õigele tõe, kes ei ole valmis loobuma orjusest, et pääseda vabadusse.

AHELAD JÜRDEV VÄGI.

Tahaksin öelda armsatele seltsilistele Armees: õpetage tungival rahvale — kas kõnele te koosolekull, perekonnale, sõpradele, naabritele või kaastöölistele, kõikjal viige nende tõe patust, patust päästmisest ja süüdlasest süüdelõpunnistusest! Näidake neile, et see on, mida meile tõeliselt mõtleme päästmise all — meile mõistame päästmist, vabadust, murtud ahelaid, usku auhisse verre, mis purustab kõik kiitked. Just seda teatas Jeesus Kristus oma elutöö algul, et Ta on tulnud andma — „Jumala Vaim“, ütles Ta, „on mind saatnud vabastama rõhutiid.“

Mitte sund, vaid armastus.

MIE Issanda Jeesuse Kristuse evangeliumis on sundiv vägi, kuid selle sunni põhjus on armastus, aga mitte sundimine või hirm. Jumal on loonud inimese, kellel oma vabatahtlik meel peab olema. Tema on inimesele vaba valimise õiguse kinkinud. Inimene võib oma hääksarvamist mõõda enesele kas elu või surma teed otsida. Jumal ei sunni teda mitte midagi tegema, mis on ta soovi vastu või temale ei meeldi.

See Jumala armastus on ainus vägi, mille mõju all apostel leidis oma tegevuse olevat. Ta

ütles: „Kristuse armastus ajab mind taga.“ See armastus oli apostille ilmutatud, kui ta oma tagakiusamise teekonnal oli. Jumala au varjas teda, ja ta kuulis hääle taevast ütlevat: „Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?“ Tema küsimusele, „kes sa oled?“ tuli vastus: „Mina olen Jeesus, keda sa taga kiusad. See läheb sul raskeks, ast-la vastu takka üles lüüa.“

Mäherdune vastus apostli püüdmistele! Kui palju armastust ja palumist oli ometi selles küsimuses, mis Jumal sellele tagakiusajale ette pani! Tema

Ja see on sama tõe, mis teeb meid, kes oleme päästetud, vabaks eedmisest. Ta murrab kahetuse ja süü ahelad, purustab patuste harjumuste ikke ja lõhub inimeste- ja surmakartuse kiitked.

Seletage, et Jeesus Kristus, Päästja, on sama praegu — siin — nagu Ta oli Naatsaretis, Petaanias, Jeruusalemmas, ja et Ta murrab ahelad, ajab välja kurje valme, kustutab põrgutuled, muudab ja pühitseb inimese iseloomu, ajab põgenema kiusaja, samuti nagu Ta toimis elades Ihas. Kuulutage Teda kui SUURT VABASTAJAT!

Mitte vähem, Jeesus Kristus tarvitab tõe mitte ainult, et laiendada meie kujutlust Temast, — kuigi see on tähtis, ja mõten isiklikult tutvuneda Temaga enam, — vaid et anda tähtsust oma pühadele eesmärkidele, olgu see siis hukkamõistetav tõe, või julgustav tõe, või elustav tõe, või põletav, leegitsev tõe!

AIDATUS VANGISTATUD VAIME.

See on SUUR VABADUS, millel on tegemist tulevase maailmaga, samuti nagu praegusega. Vabadus armastada Jumalat — vabadus olla sõnakuulelik Jumalale — vabadus kõnida Jumalaga — vabadus meeldida Jumalale — vabadus kannatada Jumala pärast. Vabanemine selle vaese, viletsa maailma kitsaist, tühistaist orjusest.

Põõrame silmad TÕELE. Ja pidage meeles, see vabadus maksab igale hingele. Niit ei kui olemas ise vabad, peame vabastama teisi, tõesti, see on meie suurim õnn — näha neid vabanemas orjusest, nagu vabanemise kord ise, vaatamata sellele, milline orjus oli see.

„Sageli meelestub mulle vana, vana jutt“. Ihas kindral „Jutustus merimehest, kes nägi Londonis puuris istuvald lõokest, ostis nad kõik ja kinkis nalle vabaduse. Kui temalt küsiti, kui ta järele vaatas õnnelikult ärälendavale lindudele, milks toimis ta selliselt, vastas ta: „Olin ise vange, kuid nüüd vabanedes teeb mulle rõõmu, vabastada teisi.“

„Umbs sama igatus, ainult kümme korda vähem, tärkab nende südameis, kes ise saanud tõeliselt vabaks. Nad igatsevad aidata maailmas teisi vangistatud vaime, tulla Jumala vabaduse juure, vabastada neid puuridest, mis hoiavad neid kinni maa, patu, kurbuse ja hirmu küljes.“

„Ütleksin teile kõigile: Paluge, et Jumal näitaks teile tõe — tõe tõe. Kuid teie peate seda otsima õiges valmuses. „OTSIGE TÕDE, JA TÕDE TEEB TEID VABAKS.“

ei tasunud halba habtusega. Niisugune Jumala armastus lõhestas apostli südant, ning värisedes ja kohmetunult küsis ta: „Issand, mis sa tahad, et ma pean tegema?“

Sama jumaliku armastuse ilmutamine on vägi, mis ka nüüdki inimesel südant lõhestab. Seda väge peab nüüd Kristuse kogudusel olema; siis ei ole tal seadusi ega sõjariistu, ega piinariistu, ega tuleriitu või valmulliku valju kohut vaja, vaid taevase ülikonnaga kaetud, läheks ta välja, võideldes, et võita, ülekohtule hirmutuseks, patust-haigetele ja kurbadele võimuks ja varjupaigaks.

MIDAGI KINDLAT

PÜHITSUSEST.

MIS TÄHENDAB TÕSISELT
PUHAS SÜDA.

INIMESTE elus on olemas kogemust, mida pühakiri kirjeldab kui „puhas südamest“ või „surnud puhtuse“. Jällegi on sellest nimetatud, kui „täielik armastus“ või „täielikus“. Milline on see arm, millest siin on kirjeldatud? Mis tähendab olla täielik puhtsuses?

See tähendab puhastust kõigest pattudest igal kujul. Patt inimese südames on kahesugune: tegelik ja algupärane patt, mida meie oleme teinud, ja päritud patt, mis oli meieiga juba enne, kui meie teadsime midagi patust. Viimane on nimetatud „patu ihuks“, „vana inimese“, „liha meel“ jne., kuna esimene on kirjeldatud kui „üleastumised“, „patud“, „minu ülekohus“ jne.

Esimesest — tegelikust patust — tuleb süütume ja südametunnistuse päälekaebus. Meie oleme süüdi ainult selles, mida meie teeme — ja meie oleme isiklikult vastutavad selle eest. Meie isiklikud üleastumised kohtavad meid kui keegi mees sõjariistas ja meie hüüdi on: „Anna mulle andeks mu ülekohut, sest see on suur!“ — „Jumal, ole mulle patusele armuline!“ Jumal kuuleb meie hüüdi ja võtab meilt ära meie patud, nii et võime öelda: „Nii kaugel, kui hommiku pool on ära õhtust, nii kaugele on Tema kõrvaldanud meie üleastumisi meilt.“ See on suur päästmistöö, uussünd või uuestiloomine. Meie oleme päästetud kõigest meie ülekohtust.

Teine patukuju on algupärane. Seda seisukorda meie kutsume patuseks, aga see on põhjalikum kurjus, see on loomuse viga, mida oleme pärinud patulangemisest saadik. See oli meie juba enne, kui olime vastutavad oma tegude eest. Sellel ei ulata andeksandmine, sest andeks võib anda ainult tegelikku üleastumist, mille eest meie ise oleme vastutavad. Meie ei ole vastutavad meie patuse loomuse eest, sest see sündis meis, ja ümberpöörmine ei kõrvalda seda. Südamepuhastus, sisemine pühitsemine vabastab meid algupärasest kaasasündinud patusest loomust.

Puhas süda on siis, millest kõik patused himud on kõrvaldatud — nii nagu uhkus, uskmatus, viha, vaen, kannatamatus ja maailma armastus. Need kurjused ei püsi siis enam südames; nad on puhastatud Talle vere läbi. Alandlikkus on võtnud uhkuse aset; usk on tul-

(Lõpp 4. veerul.)

Kõige hää allik

PALJUD suured kirjanikud on kirjutanud elu kiitmiseks. Ja milline au-line sündmus võib see olla, kui see on sageli ühenduses mõnegi rakusega. Laulja kirjutas: „Sest Sinu juures on eluallik“, ja meie õnnistegija saajanded hiljem ütles: „Mina olen tulnud, et neil peab elu ja kõike rohkesti olema.“ (Joh. 10:10).

Võib öelda ühe sõnaga, et **Jumal on kõige loodusliku elu allik**. „Meri on Tema päralt ja Tema tegi selle, ja Tema käed valmistasid kuiva maa.“ Tema jõud asub iga elava eseme taga, milline asjalolu teeb kogu elu liikumise ja pühaks.

Samuti võib öelda, et **Jumal on kõige intellektuaalse elu allik**. Kõik meie jõud mõtlemiseks ja mõistuseks on pärit Temalt. Lahutatuna Temast meie ei või teha midagi. On tõe, et meie võime valesti tarvitada intellektuaalset jõudu, mis hoovab eluallikast, kuid jõe valesti tarvitamine ei või kõrvaldada asjalolu, et Jumal on kõige intellektuaalse energia allik.

Aga kõigest tähtsam: **Jumal on kõige vaimulik elu allik**. See on silmapaistev tõsiasi, millega Petrus manitseb juute Elu vürsti ristilöömise ja tapmise pärast. (Ap. 1:315). Milline au-line kirjeldatakse; elu andmine näis olevat meie Issanda päätegevuseks, kuna tema igavese elu mõte polnud mitte ainult tuleviku lootus, vaid käesolev varandus.

Sellepärast, kui meie tahame teada elu täiust, meie peame tulema ühendusse Jeesuse Kristusega. Tunda Teda tähendab, elada allika ligikal. Mida rohkem tunneme Jeesust, seda rohkem tunneme elu. „Kes ial saab joonud sellest veest, mis mina temale annan, tema ei januta mitte ei igavesti; vaid see vesi, mis mina temale annan, saab tema sees vee kaevuks, mis hoovab igavesse elusse.“ (Joh. 4:14).

Päätkuulatud kõnelus aias.

*Kord varblasele ütles lepalind:
„Küll tahaksin ma teada meeldid,
miks vaestel inimolevustel rind
on kärsitu ja kuri alati?“*

*Siis lepalind sai värbult vastuse:
„Minu sõber, põhjus sellest on, et
nad ei looda Taeva Isale,
kes meie kõikide eest hoolitseb.“*

Kui Jumal Kristuses on tõesti eluallik, siis inimsüdame iga soov võib teostuda Temas. Meie õnnistegija on kõigi rahvaste Lootus. Ta on igasuguse inimliku igatsuse täitmine. Ükski südamel vajadus ei jää rahuldumata sääl. Kui meie usaldame oma elu ja olukorrad Temale, kes on eluallik, siis Tema tahab valmistada teed ja mõtted, millele leiaksid rahuldumist elu sügavaimad soovid.

Teisest küljest on väga selge, et kui meie ei ela allika ligikal, kui meie ei leia kõike oma täiust elavas Jumalases, meie pöördume asjade juure, mis ei või täiesti rahuldada inimhinge igatsusi. Patt ei või rahuldada südamel igatsusi. Ta jätab hinge näljaseks ja januiseks.

Kui inimesed enam ei taha leida elavat Jumalat kui eluallikat, nemad jätkavad otsimast maailma, ja see tähendab igavest kaotust ja hukatust. Mehed ja naised on rahutud, sellepärast meie läheme nende juure Rahu sõnumiga. Nad on näljased, sellepärast läheme nende juure rahuldumise sõnumiga. Nad otsivad elu — ja sellepärast meie läheme nende juure eluallika uudistega.

Meie tahaksime paluda, et kõik, kes õpetavad või jutlustavad, prooviks läbi oma südamed selles suhtes. Vaenlase taktika on nii kaval, et alati, enne kui oleme teadlikud selles, võime ära anda mõne tähtsa seisukoha või põhimõtte. Ühtki ei saa võtta patust ebakindlalt õpetuse või näite läbi. Meie tuleme vajan, on kindel õpetus päästvast armust meie Issanda Jeesuse Kristuse lunastuse läbi.

Läheme igaüks edasi röömsa teadmise, et Jumalal on leida kõik, mida inimhing ial võib vajada. Selline teadmine, mis kinnitatud isikliku kogemusega, loob sarnase lootuse sügavuse ja selle tagajärjel areneva edu, mille tulemuseks on püsiv ärkamine ja puhas usk.

Hüüduks meie südamed jätkuvalt, laulja sõnadega: „Oh Jumal, Sinu juures on eluallik!“

Uus loom Kristuses.

„Sest kui meie Temaga oleme istutatud Tema surma sarnaduseks, siis peame meie ka Tema ülestõusmise sarnased olema.“

Kibuvitsa mõne üksiku oksaga ja paljude okastega, mis ei lõhna väga palju, on kohane ainult istutagustele. Aednik võtab selle ja istutab paremasse kohta aeda ning hoolitseb hästi ta eest, nii et kibuvits imestab selle hoolikandega üle.

Ühel päeval ta lõikab selle ära juurteni, nohaavasse paneb uue nupu, seob selle õrnasti kinni ning katseb teda kõige kahjuliku eest.

Ta valvab teda päev-päeva järele hoolikalt, kuni uus osa on täiesti külge kasvanud ja nupud ning õied ilmuvad nähtavale.

Ühel päeval tulevad mõned naised kibuvitsa juure, mis kord olnud inetu ja harimata, et noppida selle ilusaid, lõhnavaid õisi. Aednik ütleb metskibuvitsale: „Ära suurustele sellepärast, et sinu ilu imeldatakse praegu. See pole sugugi sinu teene. Muudatus sinus tuli ainult sellest, mida istutati sinusse.“

Samuti Jumalale antud inimese elu hääld viljad ei tule tema oma kõlbusest ega haridusest, vaid need on Püha Vaimu anded. Tema heldusest oleme kõik saanud küll armu armu päale, ja kõik au kuulub Jumalale.

Lihtne kibuvitsapõõsas ei oleks kunagi kasvatanud meid ilusaid õisi; kõige paremal juhusel tal oleksid võinud olla mõned lihtsad õied, aga et see põõsas kandis ilusaid kibuvitsavaid õisi, ei sündinud mitte evolutsiooni (arenemise), vaid revolutsiooni läbi. Samuti võime elada läbi võitu patu üle, ja Kristuse elu inimeses on ülioluliku ja täiesti uusi, mis meisse istutatud.

„Sellepärast kui keegi Kristuse sees on, siis on ta uus loom; vanad asjad on mööda läinud, vaata, kõik on uueks saanud.“ 2. Kor. 5:17.

**Kristlase elu peaks olema
magneet, mis tõmbab teisi
Kristuse juure.**

PÜHITSUSEST.

(Algus 1. veerul.)

nud uskmatusse asemele; armastus täidab viha aset, ja pikk meel lõpetab kannatamatuse. Puhas süda on, millesse on tulnud arm, mis ilmutab end usku, alanduses, kannatuses, tasanuses, pikas meeles ja armastuses.

Sarnane olukord on siis, kui süda on vabastatud kõigest — süda on puhast. See on süda, millest on kõrvaldatud kõik, mis ei ole kooskõlas Jumala tahtmisega. Täiesti päästetud süda võib vaadata Jeesusele ja öelda: „Sinu tahtmine sündinud kuitaevast, nõnda ka maa pääl.“ On see sinu läbielamine?

Õhtupalveta.

Keegi vana mees jutustas kord järgmise loo lastetoast.

Kord õhtul tuli mu abikaasa alla mu juure ja jutustas, et tal olnud palju tüli ühe lapsega, kes ei tahtnud olla temale sõnakuulelik. Ta oli meie väike poeg, ja nüüd ta oli läinud magama andestust palumata. Läk-sin kohe üles ja istusin ta voodi-äärele.

„Siimon“, ütlesin ma, „kas sa palusid täna õhtul Jumalat?“ „Jah, ma lugesin oma õhtupalve“, vastas ta. „Aga kas sa ka palusid?“ „Jah, ma lugesin ju oma õhtupalve.“ „Palusid sa ka?“ „Jah, ma ütlesin ju, et ma lugesin oma õhtupalve.“ „Jah, ma kuulsin seda, aga kas sa ka palusid?“

Nüüd vaikus ta, sest ta mõis-tis vahet palve ja lugemise vahet. Ta ei olnud palunud. Kuidas ta oleks võinud paluda, kui ta süda ei olnud õige Jumala ees?

„Kas sa lähed magama, ilma

Kui Ants pööras ema poole kurdi kõrva.

„Ants! Ants!“

„Kuule nüüd, mis ema tahab!“ pomis Ants omaette ja ei pööranud ennast ümbergi, kui ema kutsus teda.

„Ants! Ants!“

„Hüüa nii palju kui sa tahad, mina küll ei lähe tagasi. Sul on kindlasti mõni väike töö minu jaoks. Ta ju ise ütles, et ma võin minna Volli ja Juku juurde.“

„Ants! Kas sa kuuled!“

et oleksid palunud Jumalat?“ küsisin tõsiselt

Lühike vaikus ja võitlus; siis ta ütles: „Isa, kas sa paluksid ema tulla siia?“

„Ema tuli ja oli südamest rõõmus, et võis andestada tema väikese eksituse ja päale selle oli ka kerge paluda.“

„Ei, nüüd ma tahan olla kurt. Volk ütles, et täna on viimane päev, kui võime mängida Hektoriga; mees, kes ostab ta, tuleb täna.“

„See on häa, et sa tuled“, ütles Volli, „nüüd võid jätta jumalaga Hektoriga. See, kes ostab ta, on isa juures.“

Hektor oli suur väljamaa koer, mille Volli isa oli ostnud mõne aja eest, aga nüüd ta ei võinud pidada mitmesugusel põhjusel.

„Ma oleksin meeleldi tahtnud sind“, ütles Ants ja pani oma käed Hektori kaela ümber. „Isa värkis ka nutke selle üle, et ostu sind, aga kui ta ei ole otsustanud, siis —“

„Oh, et ta oleks“, ütles Volli, „siis ma oleksin tahtnud sinu juure, ja saad ei ole kanapoege, kellele ta võiks tulla täi. Ja kui tuleb tal, siis oleksime õpetanud teda vedama kelku. See oleks olnud lõbu!“

Kõik kolm poissi kaelustasid koe-

ra, kuni uus koeraomanik tuli ja viis ta ära...

„Ants läks koju raske südamega. „Oh kui kahju, et sa ei kuulnud mind, kui hüüdsin sind, aga sa jooksid minema“, ütles ema.“

Ants tundis ennast süüdlasena. „Isa ütles täna hommikul, enne kui ta läks, et sa võid saada Hektorit enda hällipäeva kingiks, ja oleksid saanud raha enesega kaasa.“

See oli tiig palju Antsule. Ta hakkas nutma ja palus emalt andeks, et ta ei rüüstanud tema kutsule. Ta rääkis, kui halb ta olnud ja ei mees, kes ostnud koera, oli läinud kohe tema-ga minema. Nüüd oli tiig hilja —

KORPUSEKADETTIDE NURK.

Ta tahtis ennem kannatada kui vanduda.

NOOR korpusekadett Juhani läks ühel hommikul oma tööle. Ta kandis märki kui tummistut, et ta on korpusekadett. Teised poisid otsustasid, et nad tahavad anda tema päeval töö oli lõppenud, kogusid nad tema ümber, ja ütlesid, et ta ei saa ennem lahkuda töökohalt, kui ta ei vannu.

„Aga Juhani ütles kindlasti, et ta ei tee seda, ja päale suure põmpingutuse käigus ta enese lahti nende hulgst. Järgmisel päeval tegid nad jällegi otsustusi, kuid kui nad päale mitme katse ei suutnud teda saada vandumisele, tõtsid nad ta üles ja viskasid vanni, mis täidetud külma veega.“

Ta pani enesele vana koti ümber, pani oma riided sooja kätte kuivama ning töötas edasi.

Mõne päeva pärast tegid nad uuesti katsed, aga ta seisis kindlasti kõige vastu. Siis vätsid mõned huvitasti ta käitest kinni ja teised jälle hoidsid põlvaid tikke tema sõrmetest kohal.

„Vannu!“ hüüdsid nad, „vannu, või meie põletame sind vee enam!“

„Ma ei või ja ma ei taha!“ nuttis poiss. Valud olid hirmsad, peaaegu kannatatud. Lõpuks pidid ta piinajad lasma teda minna, aga nad mõtlesid välja jällegi uusi kavatsusi, kuidas sagada teda vanduma.

Juhan ei jutustanud sellest kellelegi. Aga keegi oli susistanud sellest, ja milgi viisil juht jõudis tööandja kõrva, kes läks Juhani juure rääkima asja üle.

„Kes on rääkinud teile sellest?“ ütles Juhani imestades. „Ma ei tahtnud, et keegi teaks sellest. Jumal aitab mind kõigest läbi.“

Aga tööandja oli otsustanud, et vahva poiss ei pea enam kannatama kurjade poiste piinamist. Asja kahtl jurdlema. Juhani küsiti poiste nimesid, kes olid süüdlased, aga ta keeldus andmast nende nimesid.

„Ma lahkun parem siit“, ütles ta, „sest ma võin saada tööd jälle mujalt, aga neil on raskem leida tööd, ja ma ei taha, et keegi saaks vallandatud.“

Ta kuud ülemus ei olnud sellega nõus. Süüdlased tabati teist tööle kaudu, ja nad aeti ära töölt, samuti piinajate esimees, kuna Juhani ülandati paremale kohale.

Juhan on praegu õhvitser Pääste-armses, ja kahtlemata on ta usk tu-gavam selle läbikatsumise ja taga-kiusu tõttu.

Muutub vanaks rõõmuga.

Sõnum noortele komandör Brengle'lt, kes on jumal-kartlik mees — elab Ameerikas, aga ta kuulub kogu Armeele ilmale, sest ta on kirjutanud palju raamatuid, mille läbi ta omanud sõpru igalpool, kus lehvib Armeele lipp. Pildil näeme teda oma kahe väikese sõbraga — ta usub väga laste päätmisese.

MA olen nüüd vanem kui iga teine elav ja tegev päästeohvitser maailmas. Kui ma tahan näha mõnd vanemat, siis pean otsima neid nende hulgast, kes on lahkunud tööväljalt, ja ma tunnen, nagu oleksin roninud üles kõrgele mäele. Vaade on imelise. Ma ei taha minna tagasi. Tahata minna edasi. Suur-sündmused ja imed on mu ees, mitte seljataga. Kapsa-us võib arvata, et tal on parim aeg ronides mööda rohelli lehti. Aga odake, kuni temast saab õhikku, ta elab õnemees. Meie olime praegu kui ussid, ja tunnen selle rõõmu, kuid ma tahan minna edasi. „Parem aeg on ees.“

Palun, ärge mõelge, et ütlen seda sellepärast, et oleksin vana, väsinud ja tõdunud. Mitte sugugi. Ma elasin läbi kord hirmsa raudteetõrjumuse, kord koleda autoõnnetuse, mil sain väga raskesti haavatud ja pääsesin vaevalt eluga. Neil kordu ma viibisin surma ukse taga, ja see näis minule kui ka teistele, et üks võib avaneeda igal hetkel mu ees.

Aga nüüd oma seltskonnatöelaste-astases vanuses ma tunnen ennast mitmes asjas tervemana kui neljakümneaastasena. See põhjebne Jumala hälele käele, mis olnud minu, ravitsejate ja arstide osavuse, rahuldatus meel, palju tööd, mis muutnud mu elu nii mõnussaks, mu süda on rahul Jumala ja inimeste ees ja ma olen vana halbadest omadustest.

Põisina igatsesin väga saada suureks meheks ja teenida enesele kuulsu nime. Aga ammu-ammu tagasi andsin ma enese tervelt Issandale, et saada Tema inimeseks. Ma andsin ära kõik isikliku avarhuse, igatsuse kõrge kohta, jõu, au, rikkuse ja ülendamise järele, ja mu igatsus oli ja on elada ainult Jumalale ja kaas-inimestele, et levitada sõnumit Jeesusest ja näidata Tema ilu, Tema armu, jõudu ja tahtlikkust päästa kõige halvemat kõige paremaks.

Kui olen vaene, ja ma olen vahest tõesti väga vaene, siis mõtlesin sellele, et ka Jeesus oli vaene, nii vaene, et Tal polnud paika, kuhu panna oma pää, ja ma olen jaganud oma viimased sendid teistega ning rõõmistanud ja kiitnud Teda oma vaesuses.

Kui mul olid rasked kohad — ja mul olid mõned raskemad Ameerikas — ma sisistis lüüsin igal pool hingi, keda võisin rõõmustada, trööstida, aidata ja juhatada Jumala juure, ja ma olin rahuldatus raskuste, oles kindel, et Ta juhatab mind jällegi kuskile paremale kohale, kui Ta näeb seda parema.

Kui olen haigevoodis suurte valudega, väga nõrk liikumiseks, siiski mul oli võimalus kiita Teda ja jutustada oma arstidele ja ravitsejatele Tema häidustest. Rongis, laeval, võõrastemajades igal pool ümber maailma, igal pool ja üksikõik kus, ma olen leidnud võimalusi viia edasi oma suurt igatsust.

Viiskümmend kaheksa aastat tagasi, oma kolmetoet-aasta vanuses ma pöörasin ümber ja ma kunagi ei ole läinud tagasi. Minu aastat ma komistasin natuke ja kõikusin ühel pool teisele, nagu poisid ja tüdrukud, kes õpivad sõitma jalgrattaga, aga ma olen läinud edasi ja ei ole lahkunud jalgrattalt, ja ma olen veel teel hallelujajaga sõides, mis vahest libiseb välja mu keelele ja välja läbi huulte. Hallelujat!

Teie olete praegu noored, aga iga sõdamelõõgiga, iga päikeseverega teie muutute vanemaks, ja ühel päeval, kui teie elate killalt kaus, teie muutute vanaks. Kas teie tahate kasvada vanaks rõõmuga õnes või kibedusega? Laske mind soovitada teile, et sammutte ühes Jeesusega oma teel. Tema on kõige õilsam kõigest juhatajaist. Kõidetud olgu Tema nimi! Ärge püüdke teha kõik oma kasuks, vaid olgu teie siht kõige päält et data inimesi leida päästmist. Minge Tema juure ja paluge Tal puhast sõdant. Vabanese halbadeist tuju-dest, uhkusest, kurjadest mõtetest ja rumalusest. Ärge jookske kaasa hulstaga, kui see hulk ei jälgi Jeesusele. Hoidke enesest emale halbu harjumusi, halbu mõteld ja halbu seltskonda. Olge tõõndad. Mängige sõdameli, kui te mängite, ja tõõtagate teid samuti sõdamest. Ärge teie nali minnu väljaspoolte teie oma usku. Teadke, millal võite teha nalja ja millal peate olema tõõne. Olge tähelepanelikud, sõnakuulelikud, palujad. Ärge koatage oma julgust. Minge alati edasi! „Jumal on armastus.“ Armastage Jumalat kogu oma sõdamest, usaldage Teda ja ärge kartke.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piibliekstid juunis.

Jesaja rmt.	16. N. 43:14—28
1. K. 36:1—20	17. R. 44:1—9
2. N. 36:13—22	18. L. 44:10—23
3. R. 37:1—20	19. P. 45:1—14
4. L. 37:21—38	20. E. 45:15—25
5. P. 38:1—8	21. T. 48:10—22
6. E. 38:9—22	22. K. 49:1—16
7. T. 39:1—8	23. N. 50:4—11
8. K. 40:1—11	24. R. 51:1—8
9. N. 40:12—24	25. L. 51:9—16
10. R. 40:25—31	
11. L. 41:1—13	26. P. 8:1—21
12. P. 41:14—29	27. E. 8:22—36
13. E. 42:1—16	28. T. 9:1—12
14. T. 42:17—25	29. K. 10:1—17
15. K. 43:1—13	30. N. 10:18—32

PALVEAINED.

- Juuni 5. Taani ja Hollandi.
- 12. Joorigorjad, oopiumi tarvitajad ja mängijad.
- 19. Eestl, Läti ja Czecho-Slovakkia.
- 26. Päästmatnd sugulased ja sõbrad.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE NIMESTIK

Nr. 34 — Mai 1922.

Ohvitserid:

Leftnandid V. Muul 100 eks., H. Elmans 50, M. Bleses 25, K. Bernadt 125 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Seers, E. Niemann 30 eks., laeukur J. Kütt 30, envoy L. Bakul 25, seers. L. Rattik 25, seers. E. Vikmann 25, seers. F. Leemann 25, seers. M. Holander 25, korp-kad. L. Luuk 25, muns. M. Ernits 25, sõd. E. Kärja 25, sõd. K. Dunkel 25, nekr. L. Grünbaum 25, seers. A. Reismann 25, korp-kad. H. Panso 25.

Korpusete adressid:

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a. Ensain N. Petersson, ltn. V. Muul.
Tallinna II korpus Vaksali pst. 8-a. Ensain S. Ambrosen, ltn. H. Elmans, ltn. M. Bleses.

Tartu korpus Tähe tän. 124.

Ltn. J. Matveus, ltn. S. Muusekant.

Võru korpus, end. allohv. kinasos. Leftnant K. Bernadt.

Igas korpuses peetakse koosolekuid järgmisel ajal:

Pühapäeval, kl. 10.30 pühitsekoosolek, kl. 7. 06, päästmiskooosolek. Teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval kl. 7.30 õ. päästmiskooosolek.

Olete sidamend kutsutud osa võtma.

PÄASTEARMEE

JÄRELUURIMISE BÜROO otsib kadunud isikuid, mis Eestis kui ka välismaades. Tänaõs hõgu maailma ümbritsevat Armeed organisatsiooni, on korda läinud paljusid teida. Maks: Eestis — Ekr. 3.— Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riga, Valdemara iela 33—9. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Rahvusvahelisi teateid.

Inglise kuningas ja Pääste-armee orkester.

Päästearmee kuulub „Regent“ korpusse orkester läks ühel pühapäeval oma lippudega Buckinghami lossi poole, et mängida erilisel valitud viise kuningale ja tema perekonnale. Väljaspool lossi oli kogunenud suur rahvahulk; ühes toas, kus võis näha lossiõne ja lossiesisele, istus kuningas, kuninganna ja printsessid Elisabeth ja Margarete Rose. Orkestris mängisid: autojuhid, kontori-töölised, müüritsepad — kõik liht-õigused, saamata selle eest tasu. Õigust õelda, nad maksavad juure, et võivad olla orkestriliikmed. Kuningas ootas, et orkester mängiks tema armsamat laulu. Kui te-

male anti üle eeskava, palus ta, et orkester mängiks ka tema armsaima laulu „Kui tugev armastus kõidab mind.“ Kuninganna soovis, et ka tema lemmiklaulu, Walesi meloodiat mängitaks: „Jeesus, hinge peiuke.“

Intervjuu lossis.

Pääle seda kui kava oli võetud läbi, läks orkester gruppidesse, et alustada marsi tagasi korpusse, laheneas keegi neile kiiresti ja palus, et orkestri juhataja läheks kuninga juure.

Kui ta astus ruumi, kus istus kuninglik perekond, tulid printsessid Elisabeth ja Margarete Rose talle vastu ja andsid kätt. Kuningas tänas juhti ettekanne eest ja kuninganna ütles mõned lahedad sõnad tänaks

„Regent“ korpusse orkester väljub lossist.

Meie võitlusväljalt.

TALLINNA I.

„Suvine võitlus“ on alanud. Esimesel mail oli esimene vabaõhu koosolek rongkäiguga korpusse saalist, millest võtsid osa miihästi väikesed kui suured. Meil on õilemata hää koosolekukoht, kus tuhanded võivad kuulda pühapäev pühapäeva järele Armeed sõnumit kõnes ja viisides. Ka neljapäeva õhtul on vabaõhu koosolekud suure kuulajakonnaga. Lapsigi ei unustata — neile lauldakse mõni koor või tehakse midagi muud nende huvides. Samuti on sisekoosolekud hästi külastatud ja hinged otsivad Jumalat.

Vilimate nädalate jooksul on nell eelposti külastatud — Paide, Rakvere, Iru ja Kose. Inimesed tulid rõõmuga kuulama päästesõdurite lihtsaid tunnistusi.

Koduühingul oli kevadine väljakuul. Säl oli näha palju ilusaid käsitöid, mida virgad käid valmistasid talve jooksul. Osavõti oli hää.

Meie vestame endis suure rõõmuga ja valmistame endis suure üldmõnustele, mis tulevad toime lähemas tulevikus. Jumal tuleb kindlasti meie ligilade. Jumal õnnistagu Pääste-armeed!

TARTU.

Võitlus kestab Kristuse väes. Kevad on toonud oma ilusate päikeseküllaste ilmadega palju ulistatavimat, et levitada päästmissõnumit eriti vabas õhus. Suured võimalused olid meil neljapäeva ajal, puutudes kokku inimestega mitmesugustest rahvakihtidest ja sekskordades. Neljapäev esimese püha õhtul oli meil rõõm vastu võtta 5 uut seltsilist vere-tule lipu alla. Saal oli täidetud rahvahulgast, kes oli huvitatud sellest isärilsest koosolekust. Nende seas olid mitmed, kes viisid esimest kord Armeed saalis sin ja oiid

saanud huvitatud vabaõhu koosolekul turuplatsil. Koosoleku algusest pälve välkess hää valm. Isärilnis olid huvitatud Pääste-armee „Sõjaaritulist.“ Noored võitlejad andsid pühakult oma truudusevande Jumalate ja Armeele. Huvitat oli kuulda nende tunnistusi mitmesugustest elamustest, väljendades südamest tänu Jumalale Tema hääduse eest. Koosoleku lõpul alandas end üks hing Jumala ette, et paluda andestust pattudele.

Teisel neljapäev päeval korraldastme väljasõidu Tartu lähedale Võnnu. Säl pühitseti surnuola püha. Et ilm haruldaset ilus oli, siis oli kogunud rahvast hulganä ligilad ja kaugel. Pärast surnuola jutlust pidasime kuu vabaõhu koosoleku, kuhu oli tulnud päält kuulama üle 2000 inimese. Oid väga huvitatud Armeest ja selle tegevusest. Nii mõnigi tundis, kutsugevusest, et jätta patt ja maailm. Seltsilised olid valmistatud, andes oma tunnistusi — ükski ei tahtnud jääda võimaluseta. Õhtul enne tagasisõitu pidasime veel ühe vabaõhu koosoleku. Kui sõitsime koojupoole, nägime kaugel, kus veel lehvitatid meile jumalaga jätmiseks ja „tere-tulemast“ jälle.

Kolmandal pühäl oli auline võimalus linna vanadekodust-haiglas rääkida vanadele Päästjast kui häast sõbrast ja aitajast. Need, kes olid väga haiged ja ei võinud tulla liud-sasse aeda, kus pidasime koosolekut, kuulsid läbi lahtiste akende lauluhelesid, mis viisid ka nelle päästmissõnumit ja troosti.

Õhtul oli veel vabaõhu koosolek suure hulga päätkuulajatega. Jumal, Ta aitab meid seda suurt ülesannet täita — hingi võtta — kui me alati oleme valmis täitma Tema kärke.

S. Muusekant, ltn.

orkestrijuhi Twinchy korneti-soolo eest.

„Kui kaua olete juba orkestris?“ küsis kuningas. „Just täna on nelkümmevõit aastat sellest, teie majesteetlik kõrkus“, vastas juht. „Esimene kord mängis in kornetti, olles seitsmeaastane, ja sellest on juba 50 aastat möödunud.“

Kuningas ütles, et see on pikk aeg, ning küsis, kui mitu orkestrit on üldse Pääste-armees.

„Umbses 35.000“, vastas Twinchy ja seletas kuningale, et Britil saarel üksi on umbes 1000 orkestrit. „Ja kõik mängivad tasuta“, lisas ta lõpuks. Pärast intervjuud orkester rongikäiguga väljus lossist, ja väljaspool värvavad otsas neid tuhandepealine rahvahulk.

KOORID.

1. Sa Kristus, Kolgatal, Su nimi kallim mul; Sinu armast pole ühtki, Sa Kristus, Kolgatal.
2. Tal laulgem viisides ja kiitkem kõik. Ja Tema pühadust nüüd iga päev. Nii et see kajaga ka üle maa, Tal laulgem viisides ja kiitkem kõik.
3. Ma jälgin Sind, Sa elandja. Ma jälgin Sind, mu Ärapäästja. Ei ialgi Sind taha jätta, Sinu jõus vaid jälgin ma.
4. „Kõik, mis mul on,“: Pühitse ning tarvita Kõik, mis mul on.
5. Mul on nii vähe anda Sull' See eest, et Sina oled mul. Mul on nii vähe anda Sull', Kuid kõik seda võta nüüd.
6. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta need kahetsuspingile, Jeesus su koormad kõik kergendab, Pole teist sõpra kui Jeesus.
7. Sa Kallisa mees, Ela mu hinge sees, Mind juhi, kinnita, Sa Kallisa mees.
8. Ainult Sinuga ma lähen, Jeesus, mu eest surid Sa, Kui ka kõik Sind maha jätvad, Jään Su juure üksinda.
9. „Ilus Jeesus:“: Päril, kaua õitsitud, oled Sa mul, Ilus Jeesus, ilus Jeesus, Rõõmuga hõisates tervitav Sind!
10. Auline Päästja, auline Veni, Lõpmata arm, nii piiramata, Aulins koda, vaimulise meil. Imede ime, — kord olen sääl!
11. Üht lätet teen, sääl palud pestud kõik! Üht paika teen, sääl 600 päevaks saand. Koormad on võetud, pime valgust näeb, Sest on imetegev vägi ses veres Kolgatal.
12. Päästjalate Eestil' me laulame rõõmsalt. Päästmist veel kõigile kuulutame. Vastaste väied meie Päästja kõik võidab. Ta järel käies me võidame ka.

Edasi sõtta! Lootes Ta päale, Laules kõik läheme võitlusele. Pühale lipu-ruutiks me jääme, Päästjalate Eestil' hüüame veel.

13. Võidule, võidule, Saame võidule! Maailm Kristusele — Ootku võit või surm! Võidule, võidule, Lehvigu me lipp; meie hüüdsõna on: „vabadus ja võit!“

VÕRU.

Rängemates võitlustes võib näha Jeesust kõige lähemal, Seda on tulnud läbi elada Võrus.

Möödunud kuu algul 2.—4. mail oli võimalus mõne seltsilisega külastada Peterit. Säl olid alandised koosolekut, nii saalis kui vabas õhus turul. Kuulati suure tähelepanuga tervistat Jeesuselt. Pidin kõnelema eesti ja vene keeles, viimast tõigi läbi. Mitmed ostsid „Sõjahüüdu.“ Aitaks Jumal, et paljud sääl saaksid päästetud ja tunnistaksid Kristust.

Jumal on olnud ligi Võrus oma avitavä käega. Mõnigi sõda on avanenud Tema kutsel: „tule välja maailm ja jägi mind.“

Meie võidame Jeesu vere läbi. Edasi! Ta viib meid, kuigi tee on pime. Halleluujat! K. F. B.

KOORID 7. leheküljel!

(: Sul', Sul', ma Sulle jään, :)
Sul', kui ma elan,
ja Sul', kui ka suren.
Mu Issand, Sulle jään.

1.

R. M. 31.

1. Võin hõisata ja rõõmista, Et Jeesus usun ma, Sää! kõrges taevast üleväl Mul linnu valmistand.
:: Tallel kiitust anname! Ta suri sää! Kolgata, Halleluujä, halleluujä, halleluujä, amen! ::
2. Oh ilus imeline linn, Sää! kul-last tänavad, Saan sinna ma kord ülesse Siit põrmust tõstetud.
3. Siin pole minu kodumaa, Ma võõras ilma pääl, Sest üleväl mu isamaa, Jerusalemmas, sää!
4. Sää! Isa püha linnä sees Ei ööd, ei pimedust. Sää! hinged kiit-vahõsates, Ei vala pisaaraid.
5. Oh vennad, öed lootuses Siin maa pääl hõisake, Meil taeva val-gus päistab ees, Sää! varsti viiblime.

Laulud.

2.

1. Mu Päästjä ristil kannatas, austud olgu Jumala Tall! Oh tule, hõiska Issandas, austud olgu Jumala Tall!
:: Oh Tall, oh Tall, Sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel väge saan, Austud olgu Jumala Tall! ::
2. Kõik minu patud kaetud, austud olgu Jumala Tall, Ma Jeesu nime päästetud, austud olgu Jumala Tall!
3. On unustatud minu süüd, austud olgu Jumala Tall! Ma taeva poole rändan nüüd, austud olgu Jumala Tall!
4. Kui möödas tormid eluteel, aus-

tud olgu Jumala Tall! Siis laulan öndsäl rannal veel: austud olgu Jumala Tall!

5. Ja see mu laul on lõpmata: austud olgu Jumala Tall! Et Jeesus mu eest suri ka. Austud olgu Jumala Tall!

3.

J. M. 190 (vana).

1. Kõik patused, tulge, on Jeesuse hüüd. Täit vabastust, päästmist Ta tõotab nüüd. Sest ärgake, orjad, kes magate veel, Kui usute, valgus ja au on siis eel.

:: Jah Juuda soo lövi ees mürdub kõik ahel. Ta nuesti võite toob alati meil! ::

2. On maailm te vastu ja saatana väed, Kes hõlavad kinni kõik meeled ja käed! Kuid Jeesus, te Päästjä, kes võitles te eest, Küül Temaga pääskete võitluste eest.

3. Küll äge on võitlus sinu murede maal, Kuid taevas teid ootamas au-line saal, Sää! valmis ju kuningriik, kullane kroon, Ning võidupärg võit-jale, Issanda troon.

4.

I. M. 100 (vana) R. M. 90.

1. Nüüd ihu, hinge, väitmu Sull', Issand annan ma. Kõik jäitmu Sulle ohvriks, pühaks pesse, pühitse!
:: Kõik altariik paman, Tuld taevast ootam ma. Ootam, ootam, ootam, tuld taevast ootam ma. ::
2. Oh Jeesus, kallis Jeesus, Su nime palum ma. Mind võta täiest päästa, Just nii kui tõotand Sa.

3. Las püha tuli tulla Mu hinge väega; Mu nõtra ohvrit võta, Tee puhtaks, pühaks mind!

4. Su oma olen, Jeesus, Ja veres puhastud — Mind märgi igaveseks: Su Vaimu anna mull'!

Rootsi staabiorkester külastab Eestit.

Esineb oma kavaga:

TARTUS,

teisipäeval, 21. juunil k. 7.30 õhtul.

TALLINNAS,

kesknädalal, 22. juunil KAARLI KIRIKUS kell 7.30 õhtul.

neljapäeval, 23. juunil PÄÄSTEARMEE RUUMIS kell 7.30 õhtul U. Sadama 11-a.

Olge lahked, tulge ja kuulake parimat Päästearmee Rootsi muusika-koori!

22.—27. juunini 1932

peetakse

EESTI KONGRESS,

mida juhatab adjutant LOCKYER, Päästearmee juhataja Eestis.

Peetakse järgmised koosolekud:

Kesknädalal, 22. juunil rootsi staabiorkestri esinemine.
Neljäpäeval, 23. juunil rootsi staabiorkestri esinemine.
Reedel, 24. juunil sõdurite koosolek Tallinna 2.
Laupäeval, 25. juunil Tallinna 1 ruumis demonstratsioon.
Pühapäeval, 26. juunil 10.30 Kongressi pühituskoosolek. } Tallinna 1.
3.00 Sõdurite koosolek.
7.00 Suur päästmis koosolek.

Esmaspäeval, 27. juunil 7.30 Suur ühine kongressi demonstratsioon Tallinna 1 ja 2 osavõttel.

Olete kutsutud osa võtma neist kongressi sündmustist.

5.

I. M. 236 (vana).

1. Oh, kuula hing, kuis kostab sõjalaul Nüüd läbi maa ja uksekt uksele. Need suured tõed, mis jutustavad held Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

:: Ristitud tules Päästearmee, Maailma võitkem nüüd tule, verrega. ::

2. Nüüd edasi! Maailm me laulu kuulgu, Kõik hinged, Jeesus kutsub rõhutuid. Ja pimeduses kostab lalukaja, Viib koju rändajaid ning kadunud.

3. Nii kaugel kui kõnekõmin, kae- jah Meil sõnum päästava armu täi- sest. Kõike mures hinged yalkselt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõtrusest.

4. Siis, võitjad, pärast västavat võitlust Aupäev on koitmas, möödas patuöö. Me võitussiht on — päästa hing patust, Siis langeb saatana, tema ririk ja tõõ.

6.

I. M. 244 (vana).

1. Kindel paik minul Jeesuse Päästearmees, Et patuga võidelda sää! Kõike vabadustel, saatana põgeneb eel, Hingi Päästjale võidame kõik.

:: Jah Jeesu eest ma seisan vaid, Kes võitlusmõllu, tormisid. Kus

Jeesus viib, ma jälgin ka, Ta eest, jah seisan Jeesu eest.

2. Meil on armastust patuse, kadunud eest Ja sõdime patuga siin. Päästesõnumi hüüd kostab kõigile nüüd, Et nad tunneks, kui hää on Ta arm.

3. Jeesus lepitab meid, suri ristil me eest Ja lunastas maailma süüd. Üles tõusis Ta siis, elab praegugi veel, Päästab kõiki, kes Temale truud.

7.

I. M. 106 (vana).

1. Läbi maade käime väes valmu- mooka hoides käes, Võitlustunnil palvetades valvame. Armutiivl lendame, Hingi surmas päästame, Valgust hoida nelle jõdu anname.

:: Võitva Jumal-Pojaga, kes meid pesnud verrega, Häda säästas, Pa-

tust päästes, Läbi maade käime väes.

2. Oma valgus-Issandat Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad Ta rinnal toetuvad, Tema rahu maitsevad, Andestust Ta tõotab halvemalegi.

3. Läbi maade ligume, Patuväge võidame, Päästjal kiitust ikka too- me hõisates, Kui siin võitlus lõp- penud, Miljonid on võidetud, Näge- me võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

8.

1. On hingi kümneid tuhandeid, Kes uksest läind me eel, Sää! hul- gad hinged üheskooas, Kuid ruumi küll on veel.

:: Sest tulge nüüd te sinna kõik, Kus õndsus, püha troon. Sää! va- litsete teavastes, Teid ootab ees aukroon. ::

2. Sää! ruumi vaesel, pimedal, Maad sullegi on nüüd. Sest ristil Kristus lunastas Me patud ja me süüd.

3. Sää! ruumi igal patusel, Kel kõikuv on ta usk. Kuid Kristu- patust päästa võib, Kui hinges sul on tusk.

4. Sää! ruumi hingel otsival, Kel kartuses on meel, Kes teab, et päästa põrguööst Vaid Kristus võib meid veel.

9.

1. Kolgata allik puhastab patust, Mis sul on köitnud südant ja meelt; Jeesus küll üksi võib sind veel päästa — Allikal! rutta, päästetud saa!

:: Auiline allik, auiline allik, Pu- hastab, holab pattudest mind! ::

2. Määritud hinge salajad patud, Kahtlus, mis rõvõind usu ja väe; Kolgata allikasse kõik helda! Jee- sus sull' rahu hingesse toob.

3. Auiliselt hoitud, vabastud pa- tust, Et see ei võidita enam mu meelt, Mis mul veel kallis, ära kõik hel- dan — Au, halleluujä, hingel on hää!

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 snt. Vastutav toimetaja: enrei L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee.